

Ωδή θ' Ἑχος πλ. δ'

Μυ- στι- κῶς εἰ Θε- ο- τό- κε Πα- ρά-δει-σος

α- γε- ωρ- γή- τως βλα-στή-σα-σα Χρι-στόν

υφ' οὐ τό τοῦ Σταυ-ροῦ ζω- η- φό-ο-ρον εν γή

πε- φυ-του- ουρ-γη-ται δέν-δρον

Δι- ὁ νῦν υ- ψου- μέ-νου

προσ- κυ- νού-ουν-τες αυ-τόν σέ με-γα- λύ- νο-ο-μεν

Ὡδή θ'. Καταβασία

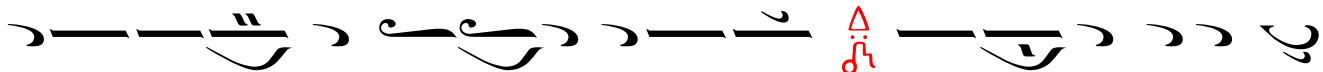
Μυστικῶς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
ὕφ' οὗ τό τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ
νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σέ μεγαλύνομεν.

Theotokos, you are mystical Paradise, * for without husbandry you have
blossomed Christ, * by Whom the very life-bearing tree of the Cross in
the earth has been planted. * As it is now exalted, * we adore Him
thereby and you we magnify

Τροπάρια. .



Ἄ- γαλ- λέ- σθω τὰ δρυ-μοῦ ξύ-λα σύμ-παν-τα,



ἀ- γι- α- σθεί-σης τῆς φύ-σε-ως αὐ-τῶν, ὕφ' οὗ περ ἐξ ἀρ-χῆς,



ἐ- φυ- τε-εύ-θη Χρι-στοῦ, τα- νυ- θέ- εν-τος ἐν ξύ-λῳ·



δι' οὗ νῦν ὕ- ψου- μέ-νου, προσ-κυ- νοῦ-ου-μεν αὐ-τόν



καὶ με-γα-λύ-νο-ο-μεν. ΜΠ3/16

Ἰ- ε- ρὸν ἡ- γέρ-θη κέ- ρας θε- ό- φρο-σι,
τῆς κε- φα-λῆς τῶν ά- πάν-των ό Σταυ-ρός, ἐν ᾧ
ά-μαρ-τω-λῶν νο-ου- μέ- ε- νων, συν-θλών-ται τὰ
κέ- ε-ρα-τα πάν-τα· δι' οὗ νῦν ὑ- ψου-μέ- νου,
προσ-κυ- νοῦ-ου-μεν αὐ-τὸν καὶ με-γα-λύ-νο- ο-μεν. ΜΠ₃/16-17

^ν_{δλ} Ὁ δι- ἀ βρώ-σε- ω- ως τοῦ ξύ-λου τῷ γέ- νει

προσ-γε-νό-με-νος θά-να-τος δι- ἀ Σταυ-ροῦ κα-τήρ-γη-ται

σή-με-ρον· ^ν_{δλ} τῆς γὰρ προ- μή- το- ρος ἡ παγ-γε- νῆς κα- τά-ρα

δι- α- λέ- λυ- υ-υ-ται ^Δ_{δλ} τῷ βλα-στῷ τῆς ἀγ-νη-ῆς

Θε- ο- μή-το-ρος· ἥν πα̂- σαι αἱ δυ- νά-μεις

τῶν οὐ- ρα- νῶ-ων με-γα-λύ-νου-ου-σι. ^ν_{δλ}